

fældet, og at det navnlig bør anlægge denne Stump Sidebane til Klampenborg Banen, om hvis Forlængelse der har været Tale i mange Aar, og som har været ønsket fra mange Sider. Men selvfølgelig staar det det sjællandske Jernbaneselskab frit for, om det vil søge Koncession paa denne Bane fra Kjøbenhavns østlige Del til Hellerup, naar det kun kan gjøres paa den Betingelse, at Banen skal fortsættes videre fra Klampenborg. Det Udhørte, der skulde ligge i at sige til Selskabet, der søger Koncession: I skulle faae Koncessionen, naar I fortsætte Banen, dette Udhørte, som den ærede Minister opholdt sig saalænge ved, er ikke Andet, end hvad den ærede Minister selv har gjort ved den selvsamme Lov. Der var nemlig i det Forslag, der forelaa fra den ærede Minister ifjor med Hensyn til Kjøbenhavns Havnebane, kun Tale om at føre Banen fra Jernbanegaarden og ned til Havnen, Syd for Langebro eller Knippelsbro, og det var ikke sat som en bestemt Betingelse for, at kunne faae Afgang over Besterbro, at de skulde føre den saavidt. Udvalget var imidlertid af den Formening, at man dog maatte se at drive Selskabet videre, for at Kjøbenhavns Handels- og Havneforhold kunde faae det størst mulige Gode af denne Bane og var derfor enig med den daværende Indenrigsminister i, at Banen burde føres til Kristiansgade, og at det var en Betingelse for, at Selskabet kunde faae Koncession, at Banen gik til Kristiansgade. I det Forslag, som nu er forelagt af den nuværende ærede Minister, faae jeg med Forundring, og jeg tør sige med Glæde, at den ærede Minister mener at kunne tvinge Selskabet over Børsgraven til Nyhavn. Saavidt jeg veed — jeg tror at vide det med Bestemthed — foreligger der intetsomhelst Andragende fra det sjællandske Jernbaneselskab om at ville anlægge Banen til Nyhavn, saavidt jeg veed er der heller ikke noget Overslag eller nogen Beregning, hvorefter Beløbet er blevet indfat; det er det samme, som Udvalget ifjor efter nærmere Konference med Ministeren satte ind, og naar Ministeren har taget det, har han formodentlig anset det for tilstrækkeligt. Det, som den ærede Minister bebrejder Udvalget, har han selv gjort; han vil forsøge paa at faae det sjællandske Jernbaneselskab til at fortsætte den Havnebane, som han betragter som ønskelig, noget længere og ad en Vej, som vil medføre meget betydelige Besparinger, nemlig en Bro over Børsgraven. Udvalget haaber, at det vil lykkes den ærede Minister at bringe Selskabet saa vidt og i Saab og Tillid hertil have vi ikke stillet Ændringsforslag dertil; men i Principet har den ærede Minister gjort det samme, som han bebrejdede os. — Naar den ærede Minister bemærkede — for at komme tilbage til Spørgsmaalet om Hørsholmbanen i Almindelighed — at den naturlige Forbindelse med denne Egn var over Solte eller Birkerød, saa er vistnok den ærede Minister temmelig enestaaende i denne sin Ansku-

else; i det Mindste tør jeg sige, at det Dpland, hvorom der er Tale, meget vilde bede sig fritaget for en saadan Bane. Udvalgets Flertal — da der er et enkelt Medlem, der dissentierer, tør jeg ikke sige hele Udvalget — følger sig overbevist om, at hvis man aabner det sjællandske Jernbaneselskab den eneste Afgang til Kjøbenhavns østlige Del, som er praktisk, har man derved med Hensyn til Fortsættelsen af den lille Stump Klampenborgbane givet sig Selskabet i Vold, og man finder ikke nogensomhelst Grund til at give det Vaaben ud af Hænderne, som man nu har. Som jeg før tillod mig at bemærke, er vistnok en Bane fra Kjøbenhavns østlige Del til Hellerup ingenlunde presjerende; et saadant Anlæg forekommer mig let at kunne præjudicere hele den Ordning af Forholdene i Kjøbenhavns østlige Del, som forestaar. Der er paatænkt en Udvidelse ved Kalkbrænderierne og Langelinie, der er Tale om en Dampfærghavn, der maa utvivlsomt gjøres Noget ved Kastelvolden og Caplanaden, som jo hører under Krigsministeriet, i alt Fald maa Spørgsmaalet tages under Overveelse, naar der bliver Tale om Kjøbenhavns Befæstning fra Land- siden. Det er derfor vanskeligt at paavise den rette Plads til en Jernbanestation i denne Del af Byen. — Jeg skal ikke indlade mig paa de øvrige Punkter, som den ærede Indenrigsminister fremførte; jeg formoder, at den ærede Ordfører vil imødegaa Ministeren paa de Punkter, hvor han ikke har kunnet samstemme med Udvalget; jeg har villet indskrænke mig til dette Punkt og maa anbefale Tinget at følge Udvalgets Flertal i saa Henseende.

Frederiksen: Til det, som nu paa Flertallets Begne blev udtalt af det ærede Medlem for Odense (Det. Hansen) har jeg kun Anledning til at sige et Par Ord. Jeg kunde ønske endnu stærkere end han at præcisere det fuldstændig Urimelige i den Maade, hvorpaa der nu, som tidligere, fra Indenrigsministeriets Side her tales om Lystbaner. Baner ere til, for at Menneskene skulle høre paa dem, og Ministeriet har Intet at gjøre med, af hvad Motiver de høre paa dem, enten for at høre i Stoven eller gjøre Besøg eller i andre Diemed. Det er fuldstændig urigtigt fra ethvert forstandigt Standpunkt i Jernbanefager at ville tale om Lystbaner eller Ikk-Lystbaner. Spørgsmaalet er, om der er Brug for Banen eller ikke, hvad enten Folk høre paa den af den ene eller af den anden Grund. Som det ogsaa blev fremhævet af den ærede sidste Læser, er det forøvrigt ikke Noget af det mindst Usikkelige, at Kjøbenhavns store, talrige, tilbørlige fattige Befolkning bruger Banen for om Sommeren at komme i det Grønne; det er ikke Noget, som Lovgivningsmagten eller Ministeriet skulde være ugunstig stemt imod. Som nys blev fremhævet af Medlemmet for Odense, staar det imidlertid